

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED. Szerkesztőség: Somogyi uca 22. I. em. Telefon: 23-33. Kiadóhivatal, költészkönyvtár és jegyiroda: Aradi uca 8. Telefon: 13-06. Nyomda: Lővő Lipóci uca 19. Telefon: 13-06. Távirati és levélcím: Délmagyarország, Szeged

Csütörtök, 1936 június 11.

Ara 10 fillér

XII. évfolyam, 140. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3,20 vidéken és Budapesten 3,60, külföldön 6,40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 10, vasár- és ünnepnap 16 fill. Hirdetések levélteljesítés szerinti. Megjelent hétfő kivételével naponta reggel.

A szegedi játékok

A pécsi szabadtéri játékok előkészületeitől s a szerdán lezajlott első előadás híréből hangos az ország. Az egész magyar sajtó szünet nélkül zengte a pécsi előkészületeknek érdeklődést felkeltő és ébrentartó érdekességeit. Nulla dies sine — reklám, ez lehetett a pécsi rendezőség törekvése s meg kell állapítanunk, hogy valóban elsőrangú sajtója lett a pécsi játékoknak.

S nekünk, szegedieknek, a szívünk fáj. Június harmadán túl vagyunk már, augusztus első napján már — zsufolva szeretnénk látni a szegedi Dóm-tér tribünjeit s egyetlen szegedi lap egyetlen sor érdemi tájékoztatást nem kapott még a szegedi szabadtéri játékokról. Néha-néha a budapesti lapokban szemünkbe ötlük már egy hír a szerződési tárgyalások egy-két momentumáról, de ez a kevés minden, ami a tegnapi napig történt.

Mert a tegnapi napon, úgy látszik, elkezdődött a propaganda. Röpcédulát nyomtak tegnap a kezünkbe s ez a röpcédula már a szegedi játékok propagandájának kezdetét jelenti. Ez a röpiv tartalmánál és kiállításánál fogva azokhoz a nyomtatványokhoz hasonlítható csak, melyek egy új borbélyszappanra hívják fel a figyelmet, vagy a kuglizó áthelyezését adják a járókelőknek tudtul. Nekünk szívügyünk a szegedi játékok sorsa, ha mi ehhez a kérdéshez hozzászólunk, csak a féltés, csak az aggodalom, csak a sikerért reszkető gond adja kezünkbe a tollat. Mi felajánljuk a magunk szerény erejét — mint bizonyára minden polgára ennek a városnak — arra, hogy szebbet, jobbat, sikeresebbet alkossunk annál, mint amit a szegedi szabadtéri játékok multja fel tud mutatni, ha a siker feltételeit kell biztosítani a szegedi játékok számára.

Nem a gáncsolódás kedvtelése szólal meg most bennünk, hanem a szegedi játékok féltése. Kinek van szüksége erre a röpivre, amit a szegedi uccákon elszórtak, (reméljük, másfelé nem került el belőle egy sem). Aki ezt a röpivet írta, vagy szerkesztette, nem tudja azt, hogy Madách „Az ember tragédiájá”-t írta meg, ez a röpiv „Ember Tragédiájá”-t hirdeti a szegedi szabadtéri játékok műsorában. Ezzel a tájékoztatlansággal, ezzel és még más tudatlansággal indul meg a szegedi szabadtéri játékok propagandája? Vannak Szegeden írók, újságírók, vannak kultüremberek, akiknek közreműködéséről talán mégsem lehet lemondani akkor, amikor egy nagyszabású kulturcselekedet megszervezésének és propagálásának munkájára vállalkoznak. Miért kell ilyen kulturátlan módon megkezdeni a propagandát?

Amikor május közepén a polgármester úr által összehívott véleményező bizottság összeült, felmerült — május közepén! — az az aggodalom, hogy nem késő-e el már a város az augusztusi játékok előkészületeivel? Ez az aggodalom — jogosult volt május közepén s ha most azt kérdezzük, hogy május közepétől június közepéig, tehát ebben a pótolhatatlan, megfizethetetlen drága időben mi történt a szegedi játékok propagálása érdekében, akkor csak erre a cédulára tudunk rámutatni, amelyik „Ember Tragédiájá”-nak előadását adja tudtul Madách egekbeszárnyaló remeke he-

lyett.

Ha csak azt a kilencvenezer pengőt kelle-ne félteni, amit a város közgyűlése nemes áldozatkészséggel megszavazott, már akkor sem lehetne belenyugodni abba az ellenpropagandába, mely a szegedi játékok kulturális és financiális sikerét veszélyezteti azzal a hozzá nem értéssel, amelyik ebből a főlöszleges és káros röpivből kimarad. Mi úgy érezzük, hogy a városnak sokkal több veszténivalójavan, mint a megszavazott kilencvenezer pengő. Ha egyszer, bármilyen okból kudarcs lesz abból a nagyszerű vállalkozásból, amelyik sikert, hírt, megbecsülést és pénzforgalmat jelentett eddig a városnak, akkor — vége lesz a szegedi játékoknak

is örökre. Ahhoz pedig kicsit sok a kilencvenezer pengő, hogy annak árán vesse-nek véget annak a nagyszerű és bátor kezdeményezésnek, amelyik négy éven keresztül hozott sikert s szerzett kulturális és anyagi javakat ennek a szegény városnak. Ha már a játékok folytatását határozta el okosan, bölcsen és áldozatkészen a város, akkor vigyázni kell arra, hogy a város nagy értékeinek védelme és megőrzése a jövő számára a szakértelem és tájékozódottság teljes értékű helytállását követeli meg. Ma már olyan közel vagyunk a játékok megkezdéséhez, hogy nemcsak a napok, de az elmulasztott órák is pótolhatatlannokká válnak s az történik, hogy kompromittáló adatokat suttog egy tenyérnyi cédula. (—z)

A zárszámadás vitájában

az ellenzék szövéttette a fokozódó nyugdíjterher kérdését, az alapok felhasználásának ügyét és a törvényhozási ellenőrzés fontosságát

Fabinyi pénzügyminiszter: „Szigoruan behajljuk a városok rendőrségi hozzájárulását”

Interpellációk

Budapest, június 10. A képviselőház szerdai ülését délután 4 órakor nyitotta meg Bobory alelnök. Arvafalvi Nagy István előadó betérjesztette a véderő bizottság jelentését a délelőtti letárgyalt nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről.

A Ház ezután harmadszori olvasásban elfogadta a megajánlási javaslatot, majd megkezdtek az 1934—35. évi

zárszámadásról

és az erről szóló legfőbb állami számvévszék elnöki jelentésének tárgyalását, amelyet Temesváry Imre előadó ismertetett.

Gróf Eszterházy Móric volt az első fel-szólaló.

— A bizottság jelentése csak nyolc oldal, de többet tudunk meg belőle, mint akkor, midőn 83 oldal volt — mondotta. Kérte, hogy a deficitet ne többféle módon, hanem mindig ugyanazon rendszer szerint számítsák, mert csak így van annak gyakorlati értéke. Az állami zárszámadás nyilvántartása nem áttekinthető és ezért nehéz az adósságok megállapítása. Sürgette a helyszíni ellenőrzést és szóvá tette az egyes városok zárszámadásának felülvizsgálatát.

Horváth Ferenc kifogásolta, hogy az alapok bevételeinek nagyobb része nem azt a közvetlen célt szolgálja, amelyre rendeltetve vannak. A deficit főoka a nyugdíjterher, az állam deficitje összefügg a nyugdíjkérdéssel. Helyteleníti, hogy az állami alkalmazottak 116 ezer főnyi létszáma mellett a nyugdíjasok száma egy év alatt 4 ezerrel szaporodott. Ez azt jelenti általánosságban, hogy 20 évi szolgálat után történik a nyugdíjazás. Az ifjúság elhelyezése céljából inkább az álláshalmozásokat kellene megszüntetni. A jelentést nem fogadta el.

Bródy Ernő rámutatott arra, hogy a zárszámadás kérdése ma sokkal fontosabb, mint volt a békeidőben. Bírálta az alapok gazdálkodását, az alapok külön kezelését és célszerűtlennek mondotta, mert így lehetetlenné válik a törvényhozás ellenőrzése. A kórházak a hivatalos bejelentésekkel szemben további veszteségeket mutatnak. A jelentést nem fogadta el.

Ezután

Fabinyi Tihamér pénzügyminiszter

állott fel szólásra. Azzal kezdte beszédét, hogy a Gömbös-kormány nem évek mulva, hanem a lehető leggyorsabban terjeszti be a zárszámadásokat, mert sulyt helyez arra, hogy idejekorán lehessen produktív bírálatot gyakorolni felette. Egyetért a felszólalókkal abban, hogy a zárszámadások összetétele meglehetősen szövevényes és nehezen áttekinthető. Már végrehajtott bizonyos egyszerűsítéseket, de úgy látszik, hogy a számszéki törvény novelláris módosításával kell lehetőséget teremteni arra, hogy a számadatok még jobban áttekinthetők legyenek. Ez annál is fontosabb, mert a felülvizsgálat jogának helyes és beható gyakorlása alkotmánybiztosíték.

— Arra törekszik — folytatta —, hogy minden tétel a költségvetésben szerepeljen és alapokat ne kreáljanak. A nyugdíjasok számának állandó emelkedése még 6—10 éven át emelkedni fog. Részletesen foglalkozott ezután a pénzügyminiszter a Phönix-üggyel.

A városoknak az állammal szembeni rendőri hozzájárulás címen fennálló 24 millió pengős hátralékról szólva a pénzügyminiszter bejelentette, hogy a mult év végéig fennálló hátralékokat külön kezeli és megfizetésére méltányos törlesztési részleteket állapít meg. A jövőben azonban a leghatározottabban fogja behajtani ezeket a rendőrségi hozzájárulásokat.

A beszéd után a jelentést a többség tudomásul vette. Ezután áttértek

a 33-as bizottság

felhatalmazásának meghosszabbításáról szóló javaslat tárgyalására.

Farkas István tiltakozott a 33-as bizottság felhatalmazásának meghosszabbítása ellen.

Rassay Károly beszédének elhalasztását kérte, amit a Ház megadott.

Az elnök ezután napirendi indítványt tett.